

REGLUGERÐ

um verðbætur á laun.

1. gr.

Greiða skal verðbætur á laun hinn 1. júní 1979 og síðan á þriggja mánaða fresti miðað við breytingar sérstakrar verðbótavísitölu, sem Kauplagnesnefnd reiknar (með tveimur aukastöfum) á sama tíma og vísitölu framfærslukostnaðar.

2. gr.

Verðbótavísitala reiknast eftir vísitölu framfærslukostnaðar og hefur grunn-töluna 100 miðað við febrúarvísitölu 1979.

3. gr.

Við útreikning verðbótavísitölu samkvæmt 2. gr. skal draga frá framfærslu-vísitölu þá hækkun hennar eða lækkun, sem leiðir af eftirtöldum breytingum milli útreikningsdaga verðbótavísitölu:

1. Breytingar búvöruverðs, er leitt hefur af breytingum á vinnulið verðlagsgrundvallar búvöru og stafa af launahækkun á almennum vinnumarkaði. Gildir þetta eins, þótt slík verðhækkun komi ekki fram í útsöluverði, sökum þess að hún hefur verið jöfnuð með niðurgreiðslu úr ríkissjóði að einhverju eða öllu leyti.
2. Breytingar á sköttum eða gjöldum eða álagning sérstakra skatta í því skyni að afla fjár til þess að draga úr áhrifum hækkunar olíuverðs á árunum 1979 og 1980 á framfærslukostnað þeirra heimila, sem hita hús sín með olíu. Verði fé varið úr ríkissjóði umfram áætlun fjárlaga 1979 til þessara þarfa án þess að skattar eða gjöld séu hækkuð af þeim sökum, eða á lagður sérstakur skattur, skal einnig draga jafngildi slíkrar fjárveitingar frá hækkun framfærsluvísitölu við útreikning verðbótavísitölu. Kauplagnesnefnd skal meta þennan frádráttarlið sérstaklega hverju sinni, í fyrsta sinn við útreikning verðbótavísitölu frá 1. júní 1979.
3. Breytingar á áfengis- og tóbaksverði.

Leiðréttingar samkvæmt þessari grein eru gerðar sérstaklega hverju sinni og safnast ekki upp sem sérstakur vísitöluliður.

4. gr.

Rýrni viðskiptakjör þjóðarbúsins á gildistíma laga nr. 13 10. apríl 1979 um stjórn efnahagsmála o. fl. frá viðskiptakjarastigi ársins 1978 þannig, að innflutningsverð hækki umfram útflutningsverð, skal draga frá hækkun verðbótavísitölu 30% þeirrar hlutfallstölu, sem viðskiptakjararýrnuninni nemur. Við mat á viðskiptakjaraviðmiðun verðbóta frá 1. júní 1979 skal byggt á viðskiptakjaravísitölu Hagstofu Íslands og Þjóðhagsstofnunar fyrir fyrsta ársfjórðung 1979 að tveimur þriðju, en að einum þriðja á mati á viðskiptakjörum á grundvelli dagverðs á helstu útflutnings- og innflutningsvörum í síðari hluta aprílmánaðar 1979. Hliðstæð tíma-viðmiðun skal gilda fyrir viðskiptakjaramat við síðari verðbótaútreikning.

Á sama hátt og í 1. málsgrein segir, skal viðskiptakjarabati koma til hækkunar verðbótavísitölu við verðbótaútreikning. Ekki skal taka tillit til breytinga á viðskiptakjörum samkvæmt þessari grein, nema breytingin nemi 1% eða meira milli útreikningsdaga verðbótavísitölunnar.

5. gr.

Kauplagnefnd ákveður reiknireglur vegna ákvæða 1.—4. gr. og setur nánari reglur um framkvæmd þeirra, eftir því sem þörf krefur.

6. gr.

Verðbætur samkvæmt ákvæðum 1.—4. gr. greiðast á grunnkaup sem svo er ákveðið: Greitt kaup í mars 1979, þ. e. grunnlaun, verðbætur og verðbótaauki samkvæmt þágildandi samningum og lögum, telst grunnkaup við útreikning verðbóta samkvæmt þessari reglugerð. Grunnkaup þetta skal haldast óbreytt þar til um annað hefur verið samið. Að því er varðar félagsmenn í BSRB og BHM fer þó eftir samkomulagi því, sem gert hefur verið við fjármálaráðuneytið. Ákvæði þessarar reglugerðar breyta í engu rétti til að gerðir séu nýir kjarasamningar jafnt um grunnlaun sem verðlagsbætur á laun.

7. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 4. greinar skal frádráttur frá verðbótavísitölu hinn 1. júní 1979 vegna rýrnandi viðskiptakjara hæst nema 2% af verðbótavísitölu þann dag. Það, sem umfram 2% frádrátt kann að reynast, skal tekið til greina þegar reiknuð verður verðbótavísitala frá 1. september 1979.

8. gr.

Frádráttur frá hækkun verðbóta samkvæmt ákvæðum 4. gr. skal ekki breyta rétti til verðbóta hinn 1. júní 1979 á laun, sem lægri eru en 210 000 krónur á mánuði fyrir fulla dagvinnu, sbr. 6. gr. Hinn 1. september 1979 skal breyting verðbóta frá 1. júní vegna viðskiptakjaraáhrifa vera hin sama fyrir þessi laun og aðra launataxta. Hinn 1. desember 1979 skal síðan gilda sama vísitala við ákvörðun verðbóta á öll laun eins og hún verður ákveðin skv. 1.—4. gr.

9. gr.

Komi til frádráttar frá hækkun verðbóta hinn 1. júní 1979 samkvæmt ákvæðum 4. gr. sbr. og 7. og 8. gr., skal hann koma þannig til framkvæmda að hann nái að fullu til launa, sem eru 220 000 krónur eða hærri á mánuði fyrir fulla dagvinnu samanber ákvæði 6. gr. og 10.—12. gr. en lækki síðan jöfnum skrefum þannig að hann hverfi við 210 000 króna markið, sem sett er í 8. gr., og fer að öðru leyti eftir ákvæðum þeirrar greinar.

10. gr.

Þess skal gætt, þegar metin er hæð kauptaxta fyrir fulla dagvinnu, vegna ákvæða 8. og 9. gr., að jafnan sé miðað við endanlegan kauptaxta að meðtöldum hvers konar álögum, þó ekki erfiðis- og óþrifaálagi. Sama skal gilda um kauptaxta, sem ákveðnir eru sem hlutfall af öðrum kauptaxta, að miða skal við hinn endanlega taxta, en ekki grunninn, sem hann er á reistur. Með taxta skal telja hvers konar álög og kaupauka, sem ekki svara með beinum og ótvíræðum hætti til útlagðs kostnaðar launþega vegna öflunar launatekna. Með taxta skal einnig telja vaktalag að því leyti sem það kann að vera hærra en svarar til eftirvinnu-, næturvinnu- og helgidagaálags.

- a) Sem dæmi um álög, sem telja skal til dagvinnulauna í þessu sambandi, eru aldurshækkarnir, starfsþjálfunarhækkarnir, löggildingarálag, námskeiðsálag, verkstjórnarálag, flokkstjórnarálag og yfirborgun. Upptalning þessi er aðeins leiðbeinandi.
- b) Sem dæmi um álög, sem ekki skal telja með dagvinnutaxta, í þessu sambandi eru erfiðisálag, óþrifaálag, þungaálag, álag vegna óþrifalegrar og óhollrar vinnu og hæðarálag.
- c) Kaupaukar sem ekki teljast til dagvinnulauna, í þessu sambandi, eru verkfæra-
peningar, bifreiðargjald, fæðispeningar, fatapeningar, fataþvottapeningar.

11. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 8., 9. og 10. gr. skulu verðbætur á reiknitölur ákvæðisvinnu jafnan fylgja hinum almennu reglum um verðbætur í 1.—7. gr., að öðru leyti en því að verðbætur á laun fyrir tímamælda ákvæðisvinnu með bónus eða kaupauka fyrir afköst umfram staðalafköst auk venjulegra launa fyrir unninn tíma („bónuskerfi“) samkvæmt samningum félaga innan Landssambands iðnverkfólks, Rafiðnaðarsambands Íslands og Verkamannasambands Íslands og annarra félaga verkamanna og verkakvenna skal miða hlutfallslega við verðbætur, sem reiknast á þann dagvinnukaupaxta, sem unnið er eftir hverju sinni samanber ákvæði 8., 9. og 10. gr.

12. gr.

Nú getur launþegi, sem unnið hefur samkvæmt ákvæðisvinnutaxta, sýnt fram á, að dagvinnulaun hans á heilu uppgjörstímabili á tímabilinu 1. júní 1979 til 30. nóvember 1979, þannig metin, að deilt er í heildarlaun með vinnustundafjölda að viðbættum $\frac{1}{4}$ — fjórðungi — og síðan margfaldað með dagvinnustundafjölda eða hliðstæðu hans samkvæmt staðfestri vinnutímaskýrslu, séu neðan við mörkin í 8. og 9. gr., og á hann þá rétt á leiðréttingu verðbótageiðslu fyrir þann tíma. Ósk um slíka leiðréttingu skal hafa komið fram innan hálfis mánaðar frá því venjulegu uppgjörstímabili lauk.

13. gr.

Kauplagsnefnd getur gefið nánari leiðbeiningar um framkvæmd 6.—12. gr., eftir því sem þörf krefur.

14. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. júní 1979 og er sett samkvæmt ákvæðum í VIII. og XII. kafla laga nr. 13 10. apríl 1979.

Mál út af brotum á reglugerð þessari fara að hætti opinberra mála.

Forsætisráðuneytið, 21. maí 1979.

Ólafur Jóhannesson.

Guðmundur Benediktsson.